

[Erling Christensen]

og justitsministeren, betød, at vi nu endelig ser regeringens forslag.

Lad mig med det samme fastslå, at Socialdemokratiets forudsætning for at støtte forslaget til ny dyreværnslov er nogle helt klare og tydelige forbedringer af dyrs vilkår og stilling i vort samfund. Det skal fremgå af loven; det gør det ikke i øjeblikket.

Vi kan selvfølgelig støtte lovforslagets grundlæggende princip om, at dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varig men og væsentlig ulempe. Efter bemærkningerne til § 1 og § 2 gælder dette grundlæggende princip for alle dyr, uanset til hvilket formål dyreholdet finder sted; det er altså også gældende for anden særlovgivning, som omhandler dyr, og det vil også være et princip ved fremtidig særlovgivning for dyrehold. Enhver myndighedsudøvelse efter denne lov og indholdet i bekendtgørelser og cirkulærer efter denne lov tager udgangspunkt i dette grundlæggende princip.

Når jeg så stærkt præciserer det her, er det, fordi lovforslaget som rammelovsforslag rummer mange – for mange – bemyndigelser til ministeren, selv om det på dyreværnsområdet kan være nødvendigt med bemyndigelser til ministeren, således at man løbende og hurtigt kan indføre forbedringer til gavn for dyrene.

Jeg vil også gerne kvittere for, at vi med vedtagelsen af dette lovforslag bliver i stand til uden forbehold at underskrive den europæiske konvention om beskyttelse af kæledyr. Det vil betyde forbud mod halekupering af hunde, altså som ministeren sagde i foråret: På dette område kan der ikke indgås kompromiser.

Vi vil også gennemføre de rekommandationer, som er vedtaget inden for rammerne af den europæiske konvention om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, om disse dyrs opholdsrum og pasning og om operative indgreb og fiksering. På dette område lægger vi stor vægt på, hvad ministeren siger i sin fremsættelsestale. Jeg citerer derfra:

»... vil Justitsministeriet indtage en positiv holdning til forslaget om fastsættelse af internationale bestemmelser, der efter praktiske og videnskabelige erfaringer kan forbedre disse dyrs velfærd. Justitsministeriet vil være positivt over for forslag, der siger mod indførelse af produktionssystemer, hvor permanent fiksering af dyr undgås...«.

Så tilføjes der: »... forudsat at der etableres rimelige overgangsordninger.« Når jeg udtrykker enighed om en overgangstid, vil jeg gerne fastslå – også med støtte fra folk, der har kendskab hertil – at det er god økonomi for landmanden, det er god økonomi for det industrialiserede dyrehold at behandle dyrene ordentligt.

Vi så jo også her i sommer, hvorledes de allerfleste landmænd tog udfordringen op og lukkede deres køer ud på græs. Vi kan lige så godt med det samme sige, at sådan skal alle danske køer have det i fremtiden, og derfor må jeg indskyde, at jeg er meget ked af SF's forslag i dets lovforslags § 4 om, at det kan vente helt til år 2000.

Ser vi over grænsen til Tyskland, har man allerede lavet lovgivning om indretning af stalde og regler om, at søer ikke må stå bundne altid. Beskrivelser af brandulykker, hvor redningsmandskabet ikke har været i stand til at befri bundne dyr, må også give os anledning til at ændre reglerne for fiksering og måden at gøre det på.

Forbedringerne må også gælde for landbrugsdyrs transport til og ophold i stalde, ved slagterier og på levedyrsmarkeder. Som andre er jeg meget opmærksom på de vanskeligheder, der er ved at skelne mellem etiske og moralske holdninger og så nytte- og økonomiske overvejelser, når vi taler om det industrielle dyrehold. Der skal endog meget tungtvejende økonomiske ulemper til for at forhindre os i Socialdemokratiet i at tage dyrenes parti og forhindre os i at forbedre velfærden for dyrene, også for pelsdyrene og her særligt for rævne i rævefarme.

Det samme kan siges om forsøgsdyrenes vilkår. Etisk og moralsk må jeg principielt tage afstand fra brug af dyr til forsøg. På den anden side må hensynet til forskning i bedre sundhed og helbredelse af sygdom veje tungere, men det synspunkt må aldrig få os til at fravige kravet om, at det grundlæggende princip i dette lovforslag også gælder forsøgsdyr. Jeg er glad for, at Retsudvalgets betænkning over lovforslaget om forsøgsdyr i foråret gav ministeren anledning til at udsende to bekendtgørelser om forsøgsdyr, således at Danmark også på forsøgsdyrsområdet har gennemført EF-direktivet.

Jeg har bemærket, og jeg støtter også – og her kan jeg vel sige, at Socialdemokratiet ikke har været uden indflydelse – at der nu også er ind-